

CONVENȚIA PENALĂ PRIVIND CORUPȚIA

(Strasbourg, 27 ianuarie 1999)

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte state semnatare ale prezentei Convenții,

Considerând că scopul Consiliului Europei îl constituie realizarea unei unități mai strânse între membrii săi,

Recunoscând importanța consolidării cooperării cu celelalte state semnatare ale prezentei Convenții,

Fiind convinse de necesitatea continuării, în mod prioritar, a unei politici penale comune în vederea protecției societății împotriva corupției, inclusiv prin adoptarea unei legislații potrivite și a unor măsuri preventive adecvate,

Subliniind că, corupția constituie o amenințare la adresa principiilor statului de drept, democrației și drepturilor omului, subminează principiile buneii administrări, echității și justiției sociale, denaturează concurența, împiedică dezvoltarea economică și periclitează stabilitatea instituțiilor democratice și fundamentul moral al societății;

Fiind convinse că eficacitatea luptei împotriva corupției necesită o cooperare penală internațională intensivă, rapidă și adaptată în materie penală;

Apreciind dezvoltarea recentă, care contribuie la ameliorarea conștientizării și cooperării la nivel internațional în lupta împotriva corupției, inclusiv prin acțiunile întreprinse de către Națiunile Unite, Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, Organizația Mondială a Comerțului, Organizația Statelor Americane, OCDE și Uniunea Europeană;

Ținând cont de Programul de acțiune împotriva corupției, adoptat de către Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei în noiembrie 1996, care rezultă din recomandările celei de-a 19-a Conferințe a miniștrilor europeni ai justiției (La Valetta, 1994);

Menționând în acest context importanța participării statelor nemembre la activitățile împotriva corupției ale Consiliului Europei și apreciind contribuția lor prețioasă la aplicarea Programului de acțiune împotriva corupției;

Menționând în plus că Rezoluția nr. 1 adoptată de către miniștrii europeni ai justiției în cadrul celei de-a 21-a Conferințe (Praga, 1997) apelează la punerea rapidă în aplicare a Programului de acțiune împotriva corupției și recomandă, în special, elaborarea unei convenții penale privind corupția, care să prevadă incriminarea coordonată a infracțiunilor de corupție, o cooperare intensă în urmărirea unor astfel de infracțiuni și un mecanism eficient de supraveghere deschis în mod egal statelor membre și statelor nemembre;

Cunoscând că șefii de stat și de guvern ai Consiliului Europei au decis, în cadrul celui de-al 2-lea Summit care s-a desfășurat la Strasbourg în 10 și 11 octombrie 1997, să caute răspunsuri comune împotriva provocărilor apărute ca urmare a extinderii corupției și au adoptat un Plan de acțiune care, vizând să promoveze cooperarea în lupta împotriva corupției, incluzând legăturile sale cu crima organizată și spălarea banilor, împuternicește în special Comitetul Miniștrilor să finalizeze rapid lucrările de elaborare a instrumentelor juridice internaționale, conform Programului de acțiune împotriva corupției;

Considerând pe lângă aceasta că Rezoluția (97) 24 referitoare la cele 20 de principii directoare în lupta împotriva corupției, adoptată la 6 noiembrie 1997 de către

Comitetul Miniştrilor cu ocazia celei de-a 101-a sesiuni, subliniază necesitatea finalizării rapide a elaborării instrumentelor juridice internaţionale, în aplicarea Programului de acţiune împotriva corupţiei,

Având în vedere adoptarea în cadrul celei de-a 102-a sesiuni a Comitetului Miniştrilor, la 4 mai 1998, a Rezoluţiei (98) 7 cu privire la autorizarea creării Acordului parţial lărgit care stabileşte “Grupul de state împotriva corupţiei – GRECO”, instituţie care are ca scop ameliorarea capacităţii membrilor săi de a lupta împotriva corupţiei prin supravegherea punerii în aplicare a angajamentelor lor în acest domeniu,

Au convenit asupra celor ce urmează:

Capitolul I Terminologie

Articolul 1 Terminologie

Pentru scopul prezentei Convenţii:

a) expresia “agent public” este interpretată cu referire la definiţia de “funcţionar”, “ofiţer public”, “primar”, “ministru” sau “judecător” din dreptul naţional al statului în care persoana în cauză exercită această funcţie aşa cum este ea aplicată în dreptul său penal;

b) termenul “judecător” care figurează în alineatul a mai sus-menţionat cuprinde membrii procuraturii şi persoanele care exercită funcţii judiciare;

c) în cazul urmăririlor care implică un agent public al altui stat, statul care realizează urmărirea nu poate aplica definiţia de agent public decât în măsura în care această definiţie este compatibilă cu dreptul său naţional;

d) “persoana juridică” cuprinde orice entitate care are acest statut în virtutea dreptului naţional aplicabil, excepţie făcând statele sau alte entităţi publice în exerciţiul prerogativelor lor de putere publică şi de organizaţii internaţionale publice.

Capitolul II Măsuri care pot fi luate la nivel naţional

Articolul 2 Corupţia activă a agenţilor publici naţionali

Fiecare parte adoptă măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracţiune penală conform dreptului său intern, în cazul când actul a fost comis intenţionat, faptul de a propune, oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj necuvenit unuia dintre agenţii săi publici, pentru el însuşi sau pentru altcineva, pentru ca el să efectueze sau să se abţină de la efectuarea unui act în exerciţiul funcţiunilor lui.

Articolul 3

Corupția pasivă a agenților publici naționali

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, faptul unuia dintre agenții săi publici de a solicita sau primi, direct sau indirect, orice avantaj necuvenit pentru el însuși sau pentru oricine altcineva, sau de a accepta o ofertă sau o promisiune a unui avantaj pentru a efectua sau a se abține de la efectuarea unui act în exercițiul funcțiilor lui.

Articolul 4

Corupția membrilor adunărilor publice naționale

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern, actele vizate în articolele 2 și 3 atunci când ele implică orice persoană membră a oricărei adunări publice naționale care exercită puteri legislative sau administrative.

Articolul 5

Corupția agenților publici străini

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern, actele vizate în articolele 2 și 3, atunci când ele implică un agent public al oricărui alt stat.

Articolul 6

Corupția membrilor adunărilor publice străine

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern, actele vizate în articolul 2 și 3, atunci când ele implică orice persoană membră a oricărei adunări publice care exercită puteri legislative sau administrative a oricărui alt stat.

Articolul 7

Corupția activă în sectorul privat

Fiecare parte adoptă măsurile legislative sau alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, în cadrul unei activități comerciale, faptul de a promite, de a oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj necuvenit oricărei persoane care conduce sau lucrează în cadrul unei entități din sectorul privat, pentru ea însăși sau pentru altcineva, pentru ca persoana să efectueze sau să se abțină de la efectuarea unui act, încălcând îndatoririle sale.

Articolul 8

Corupția pasivă în sectorul privat

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern,

atunci când actul a fost comis intenționat, în cadrul unei activități comerciale, acțiunea oricărei persoane care conduce sau lucrează în cadrul unei entități din sectorul privat de a solicita sau primi, direct sau prin intermediul unui terț, un avantaj necuvenit sau de a accepta oferirea sau promisiunea unui asemenea avantaj, pentru ea însăși sau pentru oricine altcineva, pentru ca persoana să efectueze sau să se abțină de la efectuarea unui act, încălcând îndatoririle sale.

Articolul 9

Corupția funcționarilor internaționali

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, actele menționate în articolele 2 și 3, atunci când ele implică orice persoană care are calitatea de funcționar sau agent contractual, în sensul statutului agenților oricărei organizații publice internaționale sau supranaționale la care partea este membră, cât și orice persoană, fie ea detașată sau nu la o astfel de organizație, care exercită funcții ce corespund celor îndeplinite de astfel de funcționari sau agenți.

Articolul 10

Corupția membrilor adunărilor parlamentare internaționale

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern, actele vizate în articolul 4, atunci când ele implică orice persoană membră a unei adunări parlamentare a unei organizații internaționale sau supranaționale la care partea este membră.

Articolul 11

Corupția judecătorilor și agenților curților internaționale

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern, actele menționate în articolele 2 și 3, atunci când ele implică orice persoană care exercită funcții judiciare în cadrul unei curți internaționale a cărei competență este acceptată de către parte sau, orice funcționar din grefa unei astfel de curți.

Articolul 12

Traficul de influență

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern, atunci când actul a fost comis intenționat, faptul de a propune, de a oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj necuvenit ca remunerare oricui afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență asupra luării deciziei de către oricare persoană vizată în articolele 2, de la 4 la 6 și de la 9 la 11, fie că avantajul necuvenit este pentru el însuși sau pentru altcineva, cât și faptul de a solicita, de a primi sau de a accepta oferta sau promisiunea sub formă de remunerare pentru așa-numita influență, indiferent că influența este sau nu exercitată sau că influența presupusă produce sau nu rezultatul scontat.

Articolul 13

Spălarea banilor rezultați din delictele de corupție

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern, actele menționate în Convenția Consiliului Europei cu privire la spălarea, depistarea, sechestrarea și confiscarea produselor crimei (STE nr. 141), art. 6, paragraful 1 și 2, în condițiile prevăzute de ea, atunci când infracțiunea principală este constituită din una din infracțiunile stabilite în virtutea articolelor de la 2 la 12 ale prezentei Convenții, în măsura în care partea nu a formulat rezerve sau declarații cu privire la aceste infracțiuni sau nu consideră aceste infracțiuni ca infracțiuni grave în raport cu legislația referitoare la spălarea banilor.

Articolul 14

Infracțiunile contabile

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune pasibilă de sancțiuni penale sau alte tipuri de sancțiuni, în conformitate cu dreptul său intern, atunci când ele sunt comise intenționat, actele sau omisiunile următoare, destinate să comită disimulat sau deghizat infracțiuni vizate în articolele de la 2 la 12, în măsura în care partea nu a formulat rezervele sau declarațiile:

de a stabili sau de a utiliza o factură sau oricare alt document sau înscris contabil care conține informații false sau incomplete;

de a omite, în mod ilicit, contabilizarea unei plăți.

Articolul 15

Actele de participare

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern, orice act de complicitate la una dintre infracțiunile penale stabilite în virtutea prezentei Convenții.

Articolul 16

Imunitatea

Dispozițiile prezentei Convenții nu aduc prejudicii dispozițiilor nici unui tratat, protocol sau statut și nici textelor lor de aplicare, în ceea ce privește ridicarea imunității.

Articolul 17

Jurisdicția

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a-și stabili jurisdicția față de o infracțiune penală stabilită în virtutea articolelor de la 2 la 14 ale prezentei Convenții, atunci când:

infracțiunea este comisă în întregime sau parțial pe teritoriul său;

autorul infracțiunii este unul din cetățenii săi, unul dintre agenții săi publici sau unul dintre membrii adunărilor publice naționale;

infracțiunea implică unul dintre agenții săi publici sau dintre membrii adunărilor sale publice naționale sau orice persoană vizată în articolele de la 9 la 11, care este în același timp unul din cetățenii săi.

La momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, fiecare stat poate adresa Secretarului General al Consiliului Europei o declarație, prin care să precizeze că el își asumă dreptul să nu aplice, sau să nu aplice decât în cazuri sau condiții specifice, regulile de jurisdicție definite în paragrafele 1 b) și c) ale prezentului articol sau în oarecare parte a acestor paragrafe.

Atunci când o parte a folosit posibilitatea de rezervă prevăzută în paragraful 2 al prezentului articol, ea adoptă măsurile necesare pentru a-și stabili jurisdicția față de infracțiunile penale, stabilite în virtutea prezentei Convenții, în cazul când autorul presupus al infracțiunii este prezent pe teritoriul său și nu poate fi extrădat către o altă parte numai pe baza naționalității sale, după o cerere de extrădare.

Prezenta Convenție nu exclude exercitarea de către o parte a oricărei jurisdicții penale stabilite în conformitate cu dreptul său intern.

Articolul 18

Răspunderea persoanelor juridice

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi făcute responsabile pentru infracțiunile de corupție activă, de trafic de influență și pentru spălarea banilor stabilite în virtutea prezentei Convenții, atunci când ele sunt comise în beneficiul lor de către orice persoană fizică, care activează fie individual, fie în calitate de membru al unui organ al persoanei juridice, care exercită o funcție de răspundere în cadrul ei, în baza:

unei puteri de reprezentare a persoanei juridice; sau

unei autorități pentru a lua decizii în numele persoanei juridice; sau

unei autorități pentru a exercita un control în cadrul persoanei juridice;

cât și pentru participarea unei astfel de persoane fizice în calitate de complice sau de instigatoare la comiterea infracțiunilor menționate mai sus.

Făcând abstracție de cazurile deja prevăzute în paragraful 1, fiecare parte ia măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică poate fi trasă la răspundere atunci când lipsa de supraveghere sau de control din partea unei persoane fizice vizate în paragraful 1 a făcut posibilă comiterea infracțiunilor menționate în paragraful 1 în contul așa-numitei persoane juridice de către o persoană fizică aflată sub autoritatea sa.

Răspunderea persoanei juridice în virtutea paragrafului 1 și 2 nu exclude urmărirea penală împotriva persoanelor fizice autoare, instigatoare sau complice la infracțiunile menționate în paragraful 1.

Articolul 19 **Sancțiuni și măsuri**

Ținând cont de gravitatea infracțiunilor penale stabilite în virtutea prezentei Convenții, fiecare parte prevede, referitor la infracțiunile stabilite conform articolelor de la 2 la 14, sancțiuni și măsuri eficiente, proporționale și de prevenire, incluzând, în cazurile când ele sunt comise de către persoane fizice, sancțiuni privative de libertate care pot duce la extrădare.

Fiecare parte se asigură că în caz de responsabilitate stabilită în virtutea articolului 18, paragrafele 1 și 2, persoanele juridice să fie pasibile de sancțiuni eficiente, proporționale și de prevenire de natură penală sau nepenală, inclusiv de sancțiuni pecuniare.

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare care să-i permită confiscarea sau alt mod de privare de instrumente și produse ale infracțiunilor penale stabilite în virtutea prezentei Convenții, sau de bunuri a căror valoare corespunde acestor produse.

Articolul 20 **Autorități specializate**

Fiecare parte adoptă măsurile care se dovedesc necesare pentru ca persoanele sau entitățile să se specializeze în lupta împotriva corupției. Ele vor dispune de independența necesară, în cadrul principiilor fundamentale ale sistemului juridic al părții, pentru a putea exercita funcțiunile lor eficient și liber de orice presiune ilicită. Părțile supraveghează ca personalul așa-numitor entități să dispună de o pregătire și de resurse financiare adaptate funcțiilor pe care le exercită.

Articolul 21 **Cooperarea între autoritățile naționale**

Fiecare parte adoptă măsurile corespunzătoare care se dovedesc necesare pentru a se asigura că autoritățile publice precum și orice agent public cooperează, în conformitate cu dreptul național, cu autoritățile responsabile de cercetarea și urmărirea infracțiunilor penale:

informând autoritățile în cauză, la inițiativa lor proprie, atunci când există motive rezonabile pentru a considera că una din infracțiunile penale stabilite în virtutea

articolelor de la 2 la 14 a fost comisă; sau furnizând, la cerere, autorităților în cauză toate informațiile necesare.

Articolul 22

Protecția colaboratorilor justiției și a martorilor

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a asigura o protecție eficientă și convenabilă:

persoanelor care furnizează informații referitoare la infracțiunile penale stabilite în virtutea articolelor de la 2 la 14 sau care colaborează într-un alt mod cu autoritățile responsabile cu cercetarea sau urmărirea;

martorilor care fac o depozitie referitoare la astfel de infracțiuni.

Articolul 23

Măsuri care vizează facilitarea strângerii dovezilor și a confiscării produselor

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri, inclusiv cele care permit utilizarea tehnicilor speciale de investigare conform legislației naționale, care se dovedesc necesare pentru a facilita strângerea dovezilor cu privire la infracțiunile penale stabilite în virtutea articolelor de la 2 la 14 și pentru a le permite să identifice, să cerceteze, să înghețe și să sechestreze instrumentele și produsele corupției sau a bunurilor a căror valoare corespunde acestor produse, susceptibile de a face obiectul măsurilor stipulate în paragraful 3 al articolului 19 al prezentei Convenții.

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a conferi tribunalelor sale sau altor autorități competente, dreptul de a ordona comunicarea sau sechestrarea dosarelor bancare, financiare sau comerciale pentru a pune în aplicare măsurile vizate în paragraful 1 al prezentului articol.

Secretul bancar nu constituie un obstacol pentru măsurile definite în paragraful 1 și 2 al prezentului articol.

Capitolul III

Monitorizarea aplicării

Articolul 24

Monitorizarea

Grupul de state împotriva corupției (GRECO) asigură punerea în aplicare a prezentei Convenții de către părți.

Capitolul IV

Cooperarea internațională

Articolul 25

Principiile generale și măsurile de cooperare internațională

Părțile cooperează unele cu altele, în conformitate cu dispozițiile instrumentelor internaționale adecvate privind cooperarea internațională în materie penală sau cu aranjamentele stabilite pe baza legislațiilor identice sau reciproce și a dreptului lor național, într-o măsură cât mai larg posibilă, în scopul cercetărilor și procedurilor referitoare la infracțiunile penale stabilite în conformitate cu prezenta Convenție.

În cazul când nici un instrument internațional sau un aranjament dintre cele vizate în paragraful 1 de mai sus nu este în vigoare între părți, se aplică articolele de la 26 la 31 ale prezentului capitol.

Articolele de la 23 la 31 ale prezentului capitol se aplică, de asemenea, atunci când ele sunt mai favorabile decât dispozițiile instrumentelor internaționale sau aranjamentelor vizate în paragraful 1 de mai sus.

Articolul 26

Asistența reciprocă

Părțile își acordă asistența reciprocă cea mai largă posibilă pentru a examina fără întârziere cererile parvenite din partea autorităților care sunt abilitate, în virtutea legilor lor naționale să ancheteze sau să urmărească infracțiunile penale stabilite în concordanță cu prezenta Convenție.

Asistența reciprocă, în sensul paragrafului 1 al prezentului articol, poate fi refuzată dacă partea reclamată consideră că satisfacerea cererii ar aduce atingere intereselor sale fundamentale, suveranității naționale, securității naționale sau ordinii publice.

Părțile nu ar putea invoca secretul bancar pentru a justifica refuzul lor de cooperare în virtutea prezentului capitol. Atunci când dreptul său intern o cere, o parte poate solicita ca o cerere de cooperare care ar implica ridicarea secretului bancar să fie autorizată fie de către un judecător, fie de către o altă autoritate judiciară, inclusiv procuratura, aceste autorități acționând în materie de infracțiuni penale.

Articolul 27

Extrădarea

Infracțiunile penale stabilite în concordanță cu prezenta Convenție sunt considerate incluse în orice tratat de extrădare în vigoare între părți drept infracțiuni ce permit extrădarea. Părțile se angajează să includă aceste infracțiuni ce permit extrădarea în orice tratat de extrădare pe care ele îl vor încheia.

Dacă o parte care condiționează extrădarea de existența unui tratat primește o cerere de extrădare de la o parte cu care ea nu a încheiat un asemenea tratat, ea poate considera prezenta Convenție ca bază legală de extrădare pentru toate infracțiunile stabilite conform prezentei Convenții.

Părțile care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat recunosc infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție drept infracțiuni ce permit extrădarea.

Extrădarea este condiționată de prevederile dreptului intern al părții reclamate sau de tratatele de extrădare aplicabile, inclusiv de motivele pentru care partea reclamată poate refuza extrădarea.

Dacă extrădarea cerută pe motivul unei infracțiuni stabilite conform prezentei Convenții este refuzată numai pe baza naționalității persoanei care constituie obiectul cererii sau pentru că partea reclamată se consideră competentă în speță, partea reclamată prezintă procesul autorităților sale competente în scopul de urmărire, cu condiția ca alte dispoziții să fi fost convenite cu partea reclamantă și să o informeze în timp util de rezultatul definitiv.

Articolul 28

Informațiile spontane

Fără a prejudicia propriile sale investigații sau proceduri, o parte poate, fără cerere prealabilă, să comunice unei alte părți informații factologice atunci când ea consideră că divulgarea așa-numitor informații ar fi susceptibilă să ajute părții beneficiare să înceapă sau să efectueze investigații sau urmăriri referitoare la infracțiunile stabilite în virtutea prezentei Convenții sau ar fi susceptibilă să înainteze o plângere din partea acestei părți în sensul prezentului capitol.

Articolul 29

Autoritatea centrală

Părțile desemnează o autoritate centrală sau, în caz de necesitate, mai multe autorități centrale împuternicite să expedieze cererile formulate în virtutea prezentului capitol, să le răspundă, să le execute sau să le transmită autorităților de competență cărora ține executarea lor.

Fiecare parte comunică Secretarului General al Consiliului Europei denumirea și adresa autorităților desemnate pentru aplicarea paragrafului 1 al prezentului articol, la momentul semnării sau la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

Articolul 30

Comunicarea directă

Autoritățile centrale comunică direct între ele.

În caz de urgență, cererile de ajutor judiciar reciproc sau comunicările cu privire la acesta pot fie trimise direct de către autoritățile judiciare ale părții reclamante, inclusiv procuratura, autorităților părții reclamate. În astfel de cazuri, o copie trebuie să fie trimisă simultan autorității centrale a părții reclamate prin intermediul autorității centrale a părții reclamante.

Orice cerere sau comunicare formulată în aplicarea paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol poate fi prezentată prin intermediul Organizației internaționale a poliției criminale (Interpol).

În cazul când o cerere este prezentată în virtutea paragrafului 2 al prezentului articol iar autoritatea sesizată nu este competentă să-i dea curs, ea o transmite autorității competente din țara sa și informează direct partea reclamantă.

Autoritatea competentă a părții reclamante poate transmite direct autorității competente a părții reclamate cererile sau comunicările prezentate în virtutea paragrafului 2 al prezentului capitol, care nu implică măsuri coercitive.

Fiecare stat poate, la momentul semnării sau depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare să informeze Secretarul General al Consiliului Europei că, pentru eficiență, cererile formulate în aplicarea acestui capitol trebuie să fie adresate autorității sale centrale.

Articolul 31 **Informarea**

Partea reclamată informează fără întârziere partea reclamantă de acțiunea întreprinsă ca urmare a cererii formulate în virtutea prezentului capitol și de rezultatul definitiv al acțiunii. Partea reclamată informează, de asemenea, fără întârziere partea reclamantă de orice circumstanțe care fac imposibilă executarea măsurilor solicitate sau care riscă să o întârzie în mod considerabil.

Capitolul V **Dispoziții finale**

Articolul 32 **Semnarea și intrarea în vigoare**

Prezenta Convenție este deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei și statelor nemembre care au participat la elaborarea sa. Aceste state își pot exprima consimțământul de a fi legate prin:

- a Semnare fără rezervă de ratificare, de acceptare sau de aprobare; sau
- b Semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.

Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare sunt depuse la Secretarul General al Consiliului Europei.

Prezenta Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unei perioade de trei luni de la data la care patrusprezece state își vor fi exprimat consimțământul de a fi legate prin Convenție, în conformitate cu dispozițiile paragrafului 1. Un asemenea stat care nu este membru al Grupului de state împotriva

corupției (GRECO) la momentul ratificării va deveni membru în mod automat în ziua intrării în vigoare a prezentei Convenții.

Pentru fiecare stat semnatar care-și va exprima ulterior consimțământul de a fi obligat prin Convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unei perioade de trei luni de la data exprimării consimțământului său de a fi obligat prin Convenție conform dispozițiilor paragrafului 1. În momentul ratificării, un stat semnatar nemembru al Grupului de state împotriva corupției (GRECO) va deveni membru în mod automat în ziua intrării în vigoare a prezentei Convenții în privința sa.

Articolul 33 **Aderarea la Convenție**

După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea, după consultarea statelor contractante ale Convenției, să invite Comunitatea Europeană precum și orice stat nemembru al Consiliului Europei care nu a participat la elaborarea ei, să adere la prezenta Convenție printr-o decizie adoptată cu majoritatea prevăzută în articolul 20.d al statutului Consiliului Europei și în unanimitatea reprezentanților statelor contractante ce au dreptul să facă parte din Comitetul Miniștrilor.

Pentru Comunitatea europeană și pentru orice stat aderent, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului de aderare la Secretarul General al Consiliului Europei. Comunitatea europeană și orice stat aderent vor deveni automat membri ai GRECO, în cazul când nu sunt deja membri în momentul aderării, în ziua intrării în vigoare a prezentei Convenții în privința sa.

Articolul 34 **Aplicarea teritorială**

Orice stat va putea desemna, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, teritoriul sau teritoriile cărora li se va aplica prezenta Convenție.

Orice parte va putea extinde aplicarea prezentei Convenții la orice alt teritoriu desemnat în declarație, la orice dată ulterioară, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei. Convenția va intra în vigoare în privința acestui teritoriu în prima zi a lunii ce urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii declarației respective de către Secretarul General.

Orice declarație făcută în virtutea celor două paragrafe precedente va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu specificat în această declarație, printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei. Retragera va intra în vigoare din prima zi a lunii ce urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării respective de către Secretarul General.

Articolul 35 **Relațiile cu alte convenții și acorduri**

Prezenta Convenție nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor care decurg din convențiile internaționale multilaterale referitoare la probleme speciale.

Părțile la Convenție vor putea încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale relative la problemele reglementate prin prezenta Convenție, în scopul completării sau consolidării dispozițiilor acesteia sau pentru facilitarea aplicării principiilor consacrate de ea.

Atunci când două sau mai multe părți au încheiat deja un acord sau un tratat asupra unui subiect acoperit de prezenta Convenție, sau dacă ele au stabilit într-un alt mod relațiile lor privind acest subiect, ele pot aplica acel acord, tratat sau aranjament în locul prezentei Convenții, dacă acesta facilitează cooperarea internațională.

Articolul 36 **Declarații**

Orice stat poate la momentul semnării sau la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare să declare că el va stabili în cadrul infracțiunilor penale corupția activă și pasivă a agenților publici străini în sensul articolului 5, a funcționarilor internaționali în sensul articolului 9 sau a judecătorilor și agenților curților internaționale în sensul articolului 11, numai în cazul când agentul public sau judecătorul va efectua sau se va abține de la efectuarea unui act, încălcând obligațiile sale oficiale.

Articolul 37 **Rezerve**

Orice stat poate, la momentul semnării sau la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că el nu va stabili drept infracțiuni penale în conformitate cu dreptul său intern, în întregime sau parțial, actele vizate în articolele 4, de la 6 la 8, 10 și 12 sau infracțiunile de corupție pasivă vizate în articolul 5.

Orice stat poate la momentul semnării sau la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare utilizarea rezervei menționate în articolul 17, paragraful 2.

Orice stat poate la momentul semnării sau la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că poate refuza cererea de ajutor judiciar reciproc în virtutea articolului 26, paragraful 1, dacă această cererea se referă la o infracțiune pe care partea reclamată o consideră drept infracțiune politică.

Un stat nu poate, în aplicarea paragrafelor 1, 2 și 3 ale prezentului articol, să facă mai mult de cinci rezerve la dispozițiile menționate în așa-numitele paragrafe. Nu se admite nici o altă rezervă. Rezervele de aceeași natură relative la articolele 4, 6 și 10 vor fi considerate ca o singură rezervă.

Articolul 38

Validarea și examinarea declarațiilor și rezervelor

Declarațiile prevăzute în articolul 36 și rezervele prevăzute în articolul 37 sunt valabile trei ani începând cu prima zi din momentul intrării în vigoare a Convenției pentru statul interesat. Totodată, aceste rezerve pot fi reînnoite pentru perioade cu aceeași durată.

Cu douăsprezece luni înaintea expirării declarației sau rezervei, Secretarul General al Consiliului Europei informează statul interesat de această expirare. Cu trei luni înainte de data expirării, statul notifică Secretarului General intenția sa de a menține, de a modifica sau de a retrage declarația sau rezerva. În caz contrar, Secretarul General informează acest stat că declarația sa sau rezerva este prelungită în mod automat pentru o perioadă de șase luni. Dacă statul interesat nu notifică decizia sa de a menține sau modifica aceste rezerve înainte de expirarea acestei perioade, aceste rezerve sau rezerva încetează.

Atunci când partea formulează o declarație sau o rezervă în conformitate cu articolele 36 și 37, ea furnizează, înaintea reînnoirii sau la cerere, explicații GRECO privind motivele care justifică păstrarea ei.

Articolul 39

Amendamente

Fiecare parte poate propune amendamente la prezenta Convenție și toate propunerile vor fi comunicate prin intermediul Secretarului General al Consiliului Europei statelor membre ale Consiliului Europei și fiecărui stat nemembru care a aderat sau a fost invitat să adere la prezenta Convenție în conformitate cu dispozițiile articolului 33.

Orice amendament propus de către o parte este comunicat Comitetului european pentru problemele privind criminalitatea (CDPC), care supune Comitetului Miniștrilor avizul său asupra amendamentului propus.

Comitetul Miniștrilor examinează amendamentul propus și avizul CDPC și, după consultarea statelor nemembre părți la prezenta Convenție, poate adopta amendamentul.

Textul oricărui amendament adoptat de către Comitetul de Miniștri în conformitate cu paragraful 3 al prezentului articol este transmis părților pentru acceptare.

Orice amendament adoptat în conformitate cu paragraful 3 al prezentului articol va intra în vigoare în cea de a treizecea zi după ce toate părțile îl vor fi informat pe Secretarul General că ele le-au acceptat.

Articolul 40

Rezolvarea diferendelor

Comitetul european pentru problemele privind criminalitatea al Consiliului Europei va fi informat asupra interpretării și aplicării prezentei Convenții.

În caz de diferend între părți asupra interpretării sau aplicării prezentei Convenții, părțile vor depune eforturi de rezolvare a diferendului prin negociere sau prin orice alt mijloc pașnic la alegerea lor, inclusiv prezentarea diferendului Comitetului european pentru problemele privind criminalitatea, unui tribunal de arbitraj care va lua decizii obligatorii pentru părțile la diferend sau Curții internaționale de justiție, conform unui acord comun între părțile în cauză.

Articolul 41 **Denunțarea**

Orice parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție adresând o notificare Secretarului General al Consiliului Europei.

Denunțarea va deveni efectivă din prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 42 **Notificarea**

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei și oricărui stat care a aderat la prezenta Convenție:

orice semnare;

depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;

orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții în conformitate cu articolele 32 și 33;

orice declarație sau rezervă în virtutea articolului 36 sau a articolului 37;

orice alt act, notificare sau comunicare care se referă la prezenta Convenție.

Drept care, subsemnații, având depline puteri în acest scop, au semnat prezenta Convenție.

Întocmită la Strasbourg, la 27 ianuarie 1999, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va transmite copie certificată fiecăruia dintre statele membre ale Consiliului Europei, statelor nemembre care au participat la elaborarea Convenției și oricărui stat invitat să adere.